

fosterreduktion, sådan at det bliver helt klart, at fosterreduktion kun må ske, når der foreligger en medicinsk indikation, altså når man vurderer, at enten moderen eller et af børnene vil tage skade.

Det er muligt, at praksis er sådan allerede i dag, men der er behov for at få nogle klare linjer, så det ikke er op til det enkelte faglige personale at træffe beslutningen.

Vi mener så også, at det skal være muligt for det sundhedsfaglige personale at blive fritaget for den type indgreb, da det for nogle kan stride imod deres etik.

Men det er vores håb, at denne problematik på sigt helt vil forsvinde. Jeg tror faktisk inden længe, at man vil kunne udvikle æggene i en kunstig livmoder, så man er sikker på succes, om man så må sige, og at det derefter bliver nok at opsætte kun ét æg.

Vi mener også, at der bør udarbejdes noget mere fyldestgørende materiale om, hvad det vil sige at blive IVF-behandlet, og hvad det indebærer, så man ikke kastes hovedkulds ud i nogle beslutninger, man ikke har nogen forudsætninger for at tage.

Så selv om dette beslutningsforslag er meget smalt og retter sig mod en snæver problematik, så mener vi, det er helt nødvendigt med nogle præciseringer, og vi mener, at Folketinget skal være med til at træffe dem.

Margrete Auken (SF):

I fjor, da vi havde loven om kunstig befrugtning og meget mere til behandling, lød det fra mange sider, at man ikke burde lovgive om fosterreduktion, før Det Ethiske Råd var færdig med sin redegørelse. Og den kom så i oktober, hvor jo altså – og det er bemærkelsesværdigt – et enigt råd anbefaler, at man som hovedregel kun sætter ét æg op ved IVF-behandling.

Ønsker parret tvillinger, eller er man på forhånd indforstået med at få det, kan der godt sættes to op, men man må ikke sætte flere op, end man ønsker børn født. Det er med udgangspunkt i rådets anbefalinger, at vi har lavet dette lovforslag.

Man kan med nogen ret sige, og det er så også fremgået af den lidt senere drøftelse, vi har haft her i dag, at vi løber åbne døre ind, for det svarer som sagt sådan nogenlunde til gældende praksis. Når vi alligevel ønsker lovgivning, er det altså mest for en sikkerheds skyld.

Og så skal jeg lige her sige, at jeg havde ikke, da jeg skrev talen her, fordybet mig i de tal, der

var om de faktisk ret dårlige graviditeter, der kommer ud af de dér flerfoldsgraviditeter på denne her måde. Det synes jeg så vi skal have yderligere med sammen med den medicinske afvejning af, hvad det er, man gør.

Hvad er problemerne med fosterreduktion? Dels er der en alvorlig, synes jeg, medicinsk risiko, nemlig abort af alle fostrene. Den risiko er høj, og det er et tal, som jeg synes vi skal have klarhed over. Det er ikke helt til at se af Det Ethiske Råds redegørelse. Jeg hørte i forbindelse med en sag, jeg kender til, 6 pct., 5 pct., det kan måske være helt oppe 7,5 pct. Det er højt og en dramatisk virkning af en fosterreduktion.

Men derudover er det særdeles problematisk etisk. Må man begynde et menneskeliv kun med det formål at afbryde livet igen eller altså kun med et andet menneske som formål, nemlig det barn, der skal fødes? Dette problem møder os stadig hyppigere, f.eks. i forbindelse med diskussionen om terapeutisk kloning, hvor man også vil undfangne et menneske, der så alene skal være reservedelsproducent for et andet menneske.

Den tingsliggørelse, instrumentalisering af menneskelivet, er et dramatisk skred, som i en vis forstand allerede er sket. Man befrugter flere æg til fryseren, og mange af dem skal kasseres. Man tillader også forskning på befrugtede æg op til 14 dage efter. Vi har i Danmark sagt, at det kun må ske for at forbedre behandlingen for barnløshed, men andre steder, i England og USA f.eks., er man mere liberal.

Debatten om kloning viser, at glidebanen er klar, og vi er på den. Glidebaneargumentet må ikke blive et argument for så at lade sig glide. Tværtimod skal det tages som en advarsel; fordi der er sagt A, er man ikke tvunget til også at sige B. Det er et vigtigt argument, men vi kommer ikke uden om, at vores etiske beredskab sløves, når vi først er begyndt at give efter. Og glidebanen kan vise sig at være meget glat.

Et andet og for mig meget tungtvejende argument er det barn, der i givet fald fødes, måske udvalgt lige så tilfældigt som ved lodtrækninger, okker-gokker-princippet. Og barnet siger: Hvorfor blev det mig, mens min tvillingesøster blev slået ihjel? Og til forældrene: Hvorfor fik vi ikke begge eller alle tre lov til at komme til verden?

Vi ved meget lidt om de psykiske følger af at være blevet til på bekostning af sin tvillingebror. Men de kan sagtens være store, og her trænger vi faktisk også til, at der fortælles nogle historier.